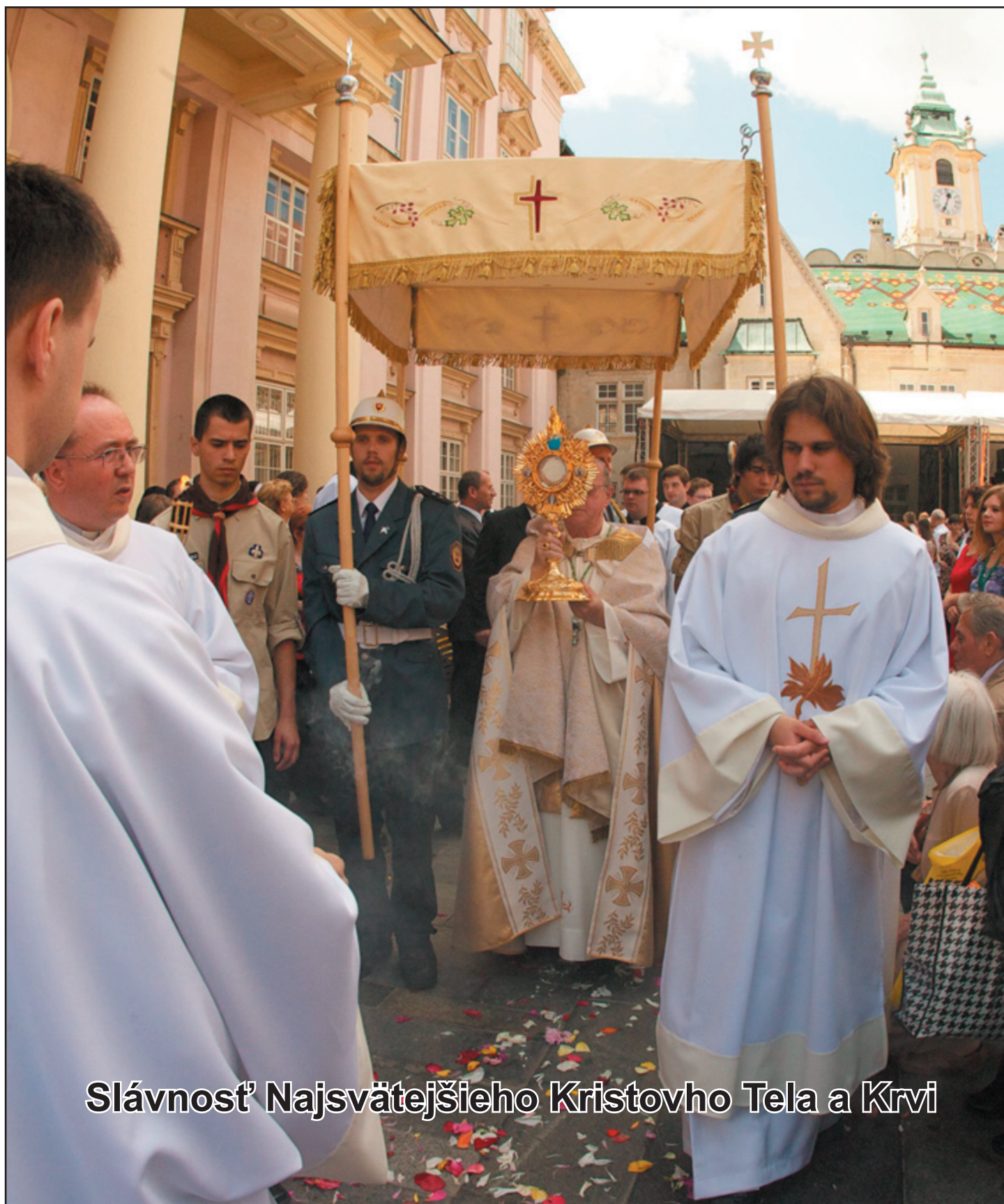

Život Cirkvi

Ročník 17

22/2010

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

V závere Roku kňazov

Keď pred časom Svätý Otec Benedikt XVI. ohlásil Rok kňazov, stretol sa s veľkým záujmom. Duchovných povolání na starom kontinente nie je až tak veľa. Súvisí to so sekularizáciou spoločnosti, ale aj demografickou krízou. Kňazi boli a sú tí, ktorí stoja v prvej línii, preto si zaslúžia osobitnú pozornosť zo strany celého Božieho ľudu. Oni si ako prví uvedomujú kultúrny a morálny úpadok spoločnosti. Kresťanstvo na starom kontinente už niekoľko desaťročí ťahá v istom zmysle stále za kratší koniec. Možno aj preto sa mnohí kňazi cítia bezradní voči trendom, ktoré vnímajú ako zlé a zároveň ich nevedia ovplyvniť. Rok kňazov sa mal stať časom uvedomenia si potreby kňazskej služby. Uplynulé mesiace boli výbornou príležitosťou modliť sa za kňazov a poďakovať sa im za obetavú službu.

Svätý Otec za vzor kňazského života označil arského farára, sv. Jána Vianneya. Neurobil tak náhodou. Všetci služobníci oltára svojho času so zatajeným dychom čítali o jeho príchode do spustnutého Arsusu, ktorý sa vďaka jeho neúnavnej službe a vernosti Bohu zmenil duchovne na nepoznanie. Odkaz sv. Jána Vianneya je v dnešnej dobe pre kňazov mimoriadne dôležitý. Nehovorí len o nevyhnutnosti stáleho vzdelávania sa a prekonávania prekážok, ktoré sú s tým spojené. Mimoriadne zdôrazňuje život s Bohom. Bez tohto úprimného duchovného života by kňazské pôsobenie, hoci aj preniknuté brilantnou intelektuálnou formáciou, bolo len málo účinné.

Rok kňazov bol poznačený návštevami kňazov v Arse. Aj zo slovenských diecéz putovali desiatky duchov-

ných otcov. Rok kňazov priniesol aj pedofilné škandály. Prehovorilo veľa obetí a pribúdali krajiny s novými prípadmi. Viaceré obvinenia boli vykonštruované, ale, žiaľ, mnohé prípady sa skutočne stali. Služobníci oltára, ktorí sa dopustili týchto hriechov, nielenže veľmi ublížili nevinným deťom, ale aj zhanobili kňazský stav. Preto Svätý Otec napísal list do Írska, v ktorom pokarhal predstaviteľov miestnej Cirkvi, že tento problém podcenili. Skutočnosť, že väčšina týchto škandálov sa dostala na svetlo Božie práve v roku kňazov, možno chápať ako skúšku. Situácia sa ešte skomplikovala, keď niektoré médiá zaútočili priamo na pápeža a obviňovali ho, že v minulosti nekonal, ba riešeniam bránil alebo chúlостivé prípady dokonca zakrýval. Spoločne s ním sme prežívali bolesť nad zlyhaniami kňazov i útokmi na Cirkev. Kresťanská duchovná skúsenosť nás učí, že každá udalosť sa môže stať žriedlom vnútorného očistenia a požehnania. Aj tieto udalosti sú pripomenutím, že Boží ľud sa musí modliť za svojich kňazov. Je veľká škoda, že v čase mediálnych atakov voči Cirkvi nezostal čas hovoriť o tisícoch kňazov, ktorí denne v tichosti vykonávajú obetavo svoju službu.

O pár dní sa rok kňazov slávnostnou liturgiou za účasti Svätého Otca skončí. Napriek mnohým ťažkostiam to bol požehnaný čas. Všetci sme si mohli uvedomiť, ako veľmi kňazov potrebujeme. Väčšina z nich zostáva Božími mužmi, ktorí ako dobrí pastieri sú pripravení položiť aj život za svoje ovce.

RV, Anton Ziolkovský

Výsledky výskumu Kňazi a internet

Vatikán (31. mája, RV) – Svätá stolica zverejnila závery výskumu - so skratkou anglického názvu PICTURE (Priests' ICT Use in their Religious Experience) - týkajúceho sa využívania internetu, informačných technológií a komunikácie zo strany kňazov Katolíckej cirkvi. Do výskumu bolo zahrnutých asi päťtisíc kňazov, čo je 1,2% všetkých katolíckych kňazov. Túto štúdiu ako jeden z projektov v rámci Kňazského roku predstavil na dnešnej tlačovej konferencii prefekt Kongregácie pre klérus kardinál Claudio Hummes.

Iniciatíva sa odvoláva na Posolstvo Benedikta XVI. k tohtoročnému 44. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov a zameriava sa na aktuálne používanie informačných technológií a komunikácie v pastoračnej praxi. Ide o využitie internetu v rôznych oblastiach kňazského života: v hlavných činnostiach poslania (modlitba, pastoračné aktivity, kázanie...), ďalej na formáciu (štúdium, vyhľadávanie informácií on-line...), ako aj pre inkul-

turáciu viery v dnešnom svete a komunikáciu v rámci digitálneho kontinentu.

Na výskume spolupracovala Švajčiarska univerzita v Lugane, Fakulta komunikácií Pápežskej univerzity Santa Croce v Ríme a Kongregácia pre klérus. Praktická realizácia prieskumu trvala od 15. novembra 2009 do konca februára 2010, a to formou dotazníka v siedmich rečiach: francúzštine, angličtine, taliančine, poľštine, portugalčine, španielčine a nemčine. Základnou otázkou nebolo, koľkí kňazi používajú či nepoužívajú internet, ale na čo ho využívajú a aký je ich postoj k internetovej sieti. Niekoľko údajov: 6,6% z prijatých dotazníkov (328) bolo vypracovaných na papieri a on-line 93,4% (4.664). Spomedzi všetkých respondentov tvorili rehoľní kňazi 22,8%, kým diecézni kňazi 76,2%. Respondenti pochádzali zo 117 krajín všetkých kontinentov, v zastúpení: Európa 54,6%, 37,3% z Ameriky, Ázie 3,9%, 2,6% z Afriky a 1,6% z Oceánie. Ostatné zverejnené informácie sú prístupné na stránke: www.pictureproject.info.

-jak-

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (30. mája, RV) - V nedeľu sa na Námestí sv. Petra zišli tisíce pútnikov, aby sa spoločne s pápežom pomodlili modlitbu Anjel Pána. Svätý Otec im adresoval tieto slová:

Drahí bratia a sestry,

po veľkonočnom období, ktoré sme ukončili uplynulou nedeľou Turíc, sa liturgia vrátila k „cezročnému obdobiu“. To však neznamená, že úsilie kresťanov by sa malo znížiť. Naopak, tým, že sme vstúpili do Božieho života prostredníctvom sviatostí, sme každodenne povolani, aby sme boli otvorení voči pôsobeniu milosti, aby sme pokročili v láske k Bohu a k blížnemu. Dnešná nedeľa Najsvätejšej Trojice v istom zmysle rekapituluje Božie zjavenie, ktoré sa uskutočnilo vo veľkonočných tajomstvách: smrť a zmŕtvychvstanie Krista, jeho nanebovstúpenie po pravici Otca a zoslanie Ducha Svätého. Ľudská myseľ i jazyk nie sú schopné vysvetliť vzťahy medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým, a predsa sa cirkevní otcovia snažili vysvetliť tajomstvo Trojjediného Boha, jedného a v trojici, žijúc ho s hlbokou vierou vo vlastnej existencii.

Najsvätejšia Trojica skutočne začína v nás prebývať dňom krstu: „Ja ťa krstím“ - hovorí kňaz – „v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“ Božie meno, v ktorom sme boli pokrstení, si pripomíname po každom raz, keď sa značíme znakom kríža. Teológ Romano Guardini v súvislosti so znakom kríža poznamenáva: „Robíme ho pred modlitbou, aby ... nás duchovne uspôbil; koncentruje na Boha myšlien-

ky, srdce a vôľu; po modlitbe zasa, aby v nás zostalo to, čo nám Boh daroval. Objíma celú bytosť, telo i dušu - a všetko sa stáva posväteným v mene jedného Boha v Trojici.“ (Lo spirito della liturgia. I santi segni, Brescia 2000, 125-126).

V znamení kríža a v mene živého Boha je teda obsiahnuté ohlasovanie, ktoré plodí vieru a inšpiruje modlitbu. A tak ako v evanjeliu Ježiš prisľúbil apoštolom, že „keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy“ (Jn 16,13), tak je to v nedeľnej liturgii, keď kňazi týždeň čo týždeň rozdávali chlieb Slova a Eucharistie. Aj svätý farár z Arsu pripomínal veriacim: „Kto prijal vašu dušu“ - hovorieval - „na začiatku vášho života? Kňaz. Kto ju živí, aby jej dodal silu k splneniu jej púte? Kňaz. Kto ju pripraví, aby predstúpila pred Boha, obmyjúc ju poslednýkrát v krvi Ježiša Krista? Stále kňaz“ (Lettera di indizione dell'Anno Sacerdotale).

Drahí priatelia, modlime sa slovami svätého Hilára z Poitiers, ktorý sa modlil takto: „Uchovaj nepoškvrnenú a správnu vieru, ktorá je vo mne, a až do môjho posledného dychu mi daj tiež hlas môjho svedomia, aby som zostal vždy verný tomu, čo som vyznal pri svojom znovuzrození, keď som bol pokrstený v mene Otca, Syna i Ducha Svätého“ (De Trinitate, XII, 57, CCL 62/A, 627). Vzývajúc Pannu Máriu, ktorá ako prvé stvorenie prebývala v Najsvätejšej Trojici, vyprosujeme si jej ochranu, aby sme dobre napredovali v našom pozemskom putovaní.

-pd-/ foto

Katechéza Benedikta XVI.: Sv. Tomáš Akvinský

Vatikán (2. júna, RV) – Drahí bratia a sestry, po niekoľkých katechézach o kňazstve a o mojich posledných cestách, sa vrátíme k hlavnej téme, teda k veľkým mysliteľom stredoveku. Nedávno sme videli svätého Bonaventúru - františkána, a dnes by som chcel hovoriť o tom, ktorého Cirkev volá „Doctor communis“, teda o svätom Tomášovi Akvinskom. Môj ctihodný predchodca, pápež Ján Pavol II. vo svojej encyklike Fides et Ratio pripomenul, že „Cirkev vždy oprávnené pokladala svätého Tomáša za učiteľa myslenia a vzor správneho prístupu k teológii“. Neprekvapuje preto, že svätý Tomáš je spomedzi všetkých cirkevných spisovateľov v Katechizme

Katolíckej Cirkvi citovaný najviac – až 61 krát! Nazývajú ho aj „Doctor Angelicus“, a to pre jeho čnosti, predovšetkým pre vznešenosť myšlienok a čistotu života.

Tomáš sa narodil medzi rokmi 1224 a 1225 na zámku, ktorý vlastnila jeho vznešená a bohatá rodina v Roccasecce, neďaleko Aquinu, v blízkosti slávneho kláštora Montecassino, kam ho jeho rodičia poslali, aby získal základy svojho vzdelania. O niekoľko rokov neskôr sa presťahoval do hlavného mesta Sicílskeho kráľovstva – do Neapolu, kde Fridrich II. založil prestížnu univerzitu. Na tejto univerzite, na rozdiel od ostatných, kde platili obmedzujúce zákony, sa vyučovalo myslenie gréckeho

filozofa Aristotela, do ktorého uviedli aj svätého Tomáša a on hneď vycítil jeho veľkú hodnotu. Predovšetkým však, počas týchto rokov strávených v Neapoli sa zrodilo jeho povolanie do rehole dominikánov. Tomáša pritiahol ideál rehole založenej pred mnohými rokmi svätým Dominikom. Keď si však obliekol dominikánsky habit, jeho rodina sa postavila proti tejto voľbe a on bol nútený opustiť kláštor a vrátiť sa na nejaký čas naspäť domov.

V roku 1245, keď už bol dospelý, mohol pokračovať na svojej ceste, odpovedajúc na Božie volanie. Poslali ho do Paríža, aby študoval teológiu pod vedením ďalšieho svätca, Alberta Veľkého, o ktorom sme hovorili prednedávnom. Albert a Tomáš sa stali opravdivými priateľmi, naučili sa jeden druhého čítať a rešpektovať až do tej miery, že Albert chcel, aby ho jeho učeník nasledoval aj do Kolína, kam ho predstavení posielali založiť teologický inštitút. Tomáš sa teda dostal do kontaktu so všetkými Aristotelovými dielami a s ich arabskými komentármi, ktoré Albert vysvetľoval a učil.

V tom čase bola kultúra latinského sveta hlboko ovplyvnená stretnutím s Aristotelovými dielami, ktorým sa dlhý čas nevenovala pozornosť. Boli to spisy o povahe poznania, o prírodných vedách, o metafyzike, o duši a o etike, bohaté na informácie a na predpoklady, ktoré sa zdali platné a presvedčivé. Bola to kompletná vísia sveta rozvinutá bez Krista, ba ešte pred ním, iba za pomoci rozumu – a pre rozum sa vtedy javila ako jediná správna vísia: pre mladých bolo priam neveriteľným lákadlom stretnúť sa s touto filozofiou a hlbšie ju spoznať. Mnohí túto dávku starovekého myslenia prijímali s entuziazmom, ba nekriticky. Zdalo sa, že dokáže vhodným spôsobom obnoviť kultúru, otvoriť celkom nové horizonty. Iní sa však obávali, že Aristotelovo myslenie by mohlo protirečiť kresťanskej viere, a preto ho odmietali študovať. Stretávali sa tu dve kultúry: predkresťanská kultúra Aristotela so svojou radikálnou racionalitou a klasická kresťanská kultúra. Určité oblasti Aristotela boli odmietnuté – avšak najmä kvôli spôsobu, akým tohto filozofa prezentovali jeho arabskí komentátori – Avicenna a Averroes. Boli to totiž práve oni, vďaka ktorým sa Aristotelova filozofia dostala do latinského sveta. Títo komentátori napríklad učili, že ľudia nemajú osobnú inteligenciu, ale že existuje len univerzálny intelekt, duchovná podstata spoločná všetkým, ktorá je aktívna vo všetkých ľuďoch ako „jediná“: znamenalo to odosobnenie človeka. Ďalším diskutabilným bodom, ktorý zaviedli arabskí komentátori bolo tvrdenie, že svet je večný tak, ako je večný Boh. Samozrejme, vyvolávalo to nekonečné diskusie tak v univerzitnom ako aj v cirkevnom svete. Aristotelova filozofia sa rozširovala aj medzi jednoduchých ľudí.

Tomáš Akvinský vykonal v škole Alberta Veľkého dielo veľkého významu pre dejiny filozofie i teológie, ba povedal by som, že aj pre dejiny kultúry: študoval do hĺbky Aristotela a jeho komentátorov, zabezpečiac si nové latinské preklady originálnych gréckych textov. Neopieral sa len o arabských komentátorov, ale mohol aj osobne čítať originálne texty; napísal komentár k veľkej

časti Aristotelových diel, rozlišiac, čo bolo správne, čo bolo pochybné a čo bolo treba odmietnuť. Poukázal na zhodu s kresťanskou náukou Zjavenia: zoširoka a veľmi presným spôsobom použil Aristotelove myslenie vo výkladoch teologických traktátov, ktoré napísal. Napokon, Tomáš Akvinský ukázal, že kresťanská viera a rozum existujú vo vzájomnej harmónii. Práve toto je veľká zásluha svätého Tomáša, ktorý v čase konfliktu medzi dvoma kultúrami – v čase, keď sa zdalo, že viera sa bude musieť skloniť pred rozumom – ukázal, že obe kráčajú spoločne a že to, o čom sa zdalo, že v rozume protirečí viere, nebolo rozumné a to, čo vo viere malo protirečiť rozumu, nebolo vierou, pretože sa priecilo opravdivej rozumnosti; vytvoril tak novú syntézu, ktorá stvárnila kultúru nasledujúcich storočí.

Kvôli svojim mimoriadnym intelektuálnym vlohám bol Tomáš pozvaný do Paríža ako profesor teológie na dominikánskej katedre. Tu sa začala aj jeho literárna činnosť, ktorá pokračovala až do smrti – a bola obdivuhodná: komentáre k Svätému písmu, keďže profesor teológie bol predovšetkým komentátorom Svätého písma, komentáre k Aristotelovým spisom, mohutné systematické diela, medzi ktorými exceluje najmä *Summa Theologiae* - traktáty a debaty o rozličných témach. Pri spisovaní týchto diel mu pomáhali niekoľkí sekretári, – medzi ktorými vynikal jeho spolubrat Reginald z Piperna, ktorý ho všade verne nasledoval, a s ktorým ho spájalo bratské a srdečné priateľstvo, vyznačujúce sa veľkou vzájomnou dôverou. Toto je jedna z vlastností svätých: pestujú priateľstvo, pretože práve ono je jedným z najvznešenejších prejavov ľudského srdca a má v sebe čosi božské – ako to sám Tomáš opísal v niektorých otázkach svojej Teologickej summy, keď napísal: „Láska je predovšetkým priateľstvo človeka s Bohom a so stvoreniami, ktoré Mu patria“ (II, q. 23, a. 1).

Nezostal však nadhlo a stabilne v Paríži. V roku 1259 sa zúčastnil na generálnej kapitule dominikánov vo Valenciennes, kde bol členom komisie, ktorá určovala študijný program rehole. Od roku 1261 do roku 1265 žil v Orviete. Pápež Urban IV, ktorý si Tomáša mimoriadne vážil, mu zveril spracovanie liturgických textov na sviatok Corpus Domini, ktorý slávime zajtra, zavedený po eucharistickom zázraku v Bolsene. Tomáš mal jedinečne eucharistického ducha. Nádherné hymny, ktoré spieva liturgia Cirkvi na slávenie toho tajomstva reálnej prítomnosti Tela a Krvi Pána v Eucharistii sa pripisujú práve jeho viere a jeho teologickému poznaniu. Od roku 1265 až do roku 1268 býval v Ríme, kde pravdepodobne riadil jeho štúdium, čiže Dom rehoľných štúdií a kde začal písať Teologickú summu (por. Jean-Pierre Torrell, Tomáš Akvinský. Človek a teológ, Casale Monf., 1994, str. 118 – 184).

V roku 1269 ho povolali druhý raz vyučovať do Paríža. Študenti, ako možno predpokladať, boli nadšení jeho vyučovaním. Jeden z jeho poslucháčov napísal, že Tomášove kurzy navštevovalo obrovské množstvo študentov, takže auly len s námahou dostáčovali a dodal osobnú poznámku, že „počúvať ho, bola skutočná radosť“.

Interpretácia Aristotela, ktorú Tomáš ponúkal, nebola všetkými prijatá, avšak aj jeho oponenti na akademickej pôde, napríklad Goffredo di Fontaines pripúšťali, že doktrína brata Tomáša prevyšovala všetky ostatné, čo sa týkalo použiteľnosti a hodnoty a dala sa použiť ako vzor pre opravu doktrín ostatných doktorov. Azda aj preto, aby ho nevystavovali príliš živým diskusiám, poslali ho jeho predstavení znovu do Neapolu, aby bol k dispozícii kráľovi Karlovi I., ktorý sa snažil o reorganizáciu univerzitných štúdií.

Okrem štúdia a vyučovania sa Tomáš venoval aj kázaniu. A ľudia ho radi chodievali počúvať. Povedal by som, že je to naozaj veľká milosť, keď sa teológovia dokážu prihovoriť ľuďom s jednoduchosťou a zápalom. Služba hlásania na druhej strane pomáha samotným profesorom teológie, aby nestratili pastoračný realizmus, ba je aj živým stimulom, obohatením pre ich štúdium.

Posledné mesiace pozemského života svätého Tomáša sú zahalené zvláštnou, povedal by som tajuplnou atmosférou. V decembri 1273 zavolať svojho priateľa a sekretára Reginalda, aby mu povedal o svojom rozhodnutí prerušiť všetku prácu, pretože počas slávenia svätej omše mal nadprirodzené zjavenie a pochopil, že to, čo doteraz napísal, bolo len „hromadou slamy“. Je to tajomná príhoda, ktorá nám pomáha pochopiť nielen osobnú pokoru svätého Tomáša, ale aj to, že všetko, čo dokážeme myslieť alebo hovoriť o viere, nech je to akokoľvek vznešené a čisté, je nekonečne malé oproti veľkosti a kráse Boha, ktorá nám bude zjavená v Nebi.

O niekoľko mesiacov neskôr, ponorený do hlbokej meditácie, Tomáš zomrel na ceste do Lionu, kam sa chystal na Ekumenický koncil zvolaný Pápežom Gregorom X. Zomrel v cisterciátskom opátstve Fossanova, po tom, čo s veľkou zbožnosťou prijal Viatikum.

Život a učenie svätého Tomáša by sa dali zhrnúť v epizóde, ktorú máme od jeho životopiscov. Keď sa ten svätec, ako mával vo zvyku, raz modlil pred Krížom, skoro ráno v kaplnke svätého Mikuláša v Neapole, kostolník Domenico Caserta počul, ako sa s niekým rozpráva. Tomáš sa s obavami pýtal Pána, či to, čo napísal o tajomstvách kresťanskej viery, bolo správne. A Ukrižovaný mu odpovedal: „Hovoril si o mne dobre, Tomáš. Čo bude tvojou odmenou?“ A odpoveď, ktorú mu dal Tomáš, je odpoveďou, akú by sme aj my, Ježišovi priatelia a učenci, chceli vždy dať: „Nič iné ako ty, Pane!“

Námestie sv. Petra sa zaplnilo pútnikmi zo všetkých kútov sveta, ktorí prišli pozdraviť Svätého Otca počas jeho generálnej audiencie. Medzi nimi boli aj Slováci. Pápež ich po slovensky takto pozdravil:

„S láskou vítam slovenských pútnikov, osobitne žiakov a pedagógov Základnej školy svätého Pavla z Novej Dediny ako aj farnosť svätej Rodiny z Bratislavy - Petržalky. Bratia a sestry, Kristus je cesta k Otcovi a v Eucharistii sa ponúka každému z nás ako prameň božského života. Čerpajme vytrvalo z toho prameňa. S týmto želaním vás rád žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Preklad: Martin Kramara

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Vatikán (3. júna, RV) - Pri príležitosti slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, ktorú si Cirkev pripomína vo štvrtok po Najsvätejšej Trojici, pápež už tradične predsedá na námestí pred Lateránskou bazilikou slávnostnej svätej omši o 19.00 hodine. Po jej ukončení Svätý Otec viedol procesiu s Najsvätejšou sviatosťou oltárnou od Late-

ránskej baziliky k Bazilike Santa Maria Maggiore. Túto tradíciu zaviedol pápež Mikuláš V. začiatkom 15. storočia. Na procesii sa okrem kardinálov, biskupov a kňazov zúčastňujú rôzne rehoľné spoločenstvá, katolícke združenia, ako aj veľký počet laických veriacich.

Slávnosť Corpus Domini má svoje hlboké korene v ľudovej zbožnosti. Jej slávenie pre celú Cirkev zaviedol v roku 1264 pápež Urban VI. bulou *Transiturus*. Ten istý Petrov nástupca v spomínanom roku viedol prvú procesiu v Orviete, meste ležiacom na sever od Ríma, povzbudený eucharistickým zázrakom v Bolsene. Tam totiž istému kňazovi, Petrovi z Prahy, ktorý pochyboval o reálnej prítomnosti Ježiša Krista, pri slúžení svätej omše padli kvapky krvi z premenenej hostie na korporál.

-jak- / foto RV

Benedikt XVI. vyjadruje solidárnosť národu Guatemaly

Vatikán (2. júna, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene Svätého Otca telegram národu a Cirkvi Guatemaly, po tropickej búrke Agatha, ktorý si vyžiadala viac ako 150 obetí. V telegrame zaslanom apoštolskému nunciovi Guatemaly Mons. Paulovi Richardovi Gallagherovi vyjadruje pápež hlbokú bolesť a duchovnú blízkosť príbuzným obetiam, zraneným a evakuovaným, ktorých domy sú zničené alebo poškodené. Vyzýva tiež medzinárodné spoločenstvo a všetkých ľudí dobrej vôle, aby „pohnutí bratskou solidárnosťou, účinne podporili túto krajinu, aby tak mohla prekonať tieto ťažké chvíle.“ Pápežská rada „Cor unum“ okrem toho ako znak konkrétnej lásky pápeža k národu Guatemaly podporí čoskoro národ tejto malej stredoamerickej krajiny.

-sg-

Posolstvo Benedikta XVI. k oslavám v Argentíne

Vatikán/Argentína (27. mája, RV) – Svornosť a prosperitu Argentíny, ktorá v týchto dňoch oslavuje 200. výročie „Revolución de mayo“ – teda takzvanej „Májovej revolúcie“ – takto zablahoželal pápež Benedikt XVI. vo svojom posolstve, ktoré v utorok počas spomienkovej slávnosti v Bazilike „Nostra Signora di Luján“ prečítal apoštolský nuncijs arcibiskup Adriano Bernardini.

„Vyjadrujem svoju duchovnú blízkosť a náklonnosť všetkým Argentíncom, ktorých zahrňujem do svojich modlitieb, prosiac Pána, aby ich hojne požehnal svornosťou, pokojom a prosperitou“ – uvádza v posolstve Svätý Otec.

Na slávnosti boli okrem iných prítomní aj prezidentka krajiny Cristina Fernández de Kirchnerová, či arcibiskup Buenos Aires kardinál Jorge Mario Bergoglio. Ten prítomným povedal, že súčasná situácia v krajine si vyžaduje „veľkú spoluprácu a zodpovednosť zo strany všetkých Argentíncom a osobitne zo strany popredných predstaviteľov krajiny“.

-sg-

Príhovor Benedikta XVI. Pápežskej rade pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich

Vatikán (28. mája, RV) - Benedikt XVI. sa v piatok napoludnie v Klementínskej sále prihovoral účastníkom plenárneho zasadania Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich. Po úvodných pozdravoch na margo témy stretnutia - „Práva osôb a národov a ich dôstojnosť, základ pre spoluprácu so štátmi a medzinárodnými organizáciami, z hľadiska pastorácie ľudskej migrácie“ - Svätý Otec poznamenal, že migrácia ľudí je už dlho predmetom medzinárodných dohôd o ochrane základných ľudských práv a o boji proti diskriminácii, xenofóbii a intolerancii. Ide o dokumenty, ktoré poskytujú princípy a techniky nadnárodnej ochrany:

„Úsilie o vytvorenie systému jednotlivých pravidiel, týkajúcich sa práv a povinností cudzincov, ako aj hostiteľských krajín, s prihliadnutím v prvom rade na dôstojnosť každej ľudskej osoby, stvorenej Bohom na jeho obraz a podobu (porov. Gn 1, 26) je značné. Je tiež zrejmé, že nadobudnutie práv ide ruka v ruku s prijatím záväzkov“.

Odvolajúc sa na encykliku *Pacem in terris* blahoslaveného pápeža Jána XXIII. Svätý Otec zdôraznil univerzálnosť, nedotknuteľnosť a neodcudziteľnosť práv a povinností každej ľudskej bytosti ako osoby, obdarenej rozumom a slobodnou vôľou a pokračoval:

„V tejto súvislosti národné a medzinárodné zákony, ktoré podporujú spoločné dobro a rešpektovanie osoby, dávajú nádej a podporujú úsilie o dosiahnutie svetového spoločenského zriadenia, založeného na mieri, bratstve a spolupráci všetkých, aj napriek kritickej fáze, ktorou medzinárodné inštitúcie prechádzajú, v odhodlaní vyriešiť zásadné otázky bezpečnosti a rozvoja v prospech všetkých.“

„Je, žiaľ, pravdou“, pokračoval pápež v príhovore k účastníkom zasadania pápežskej rady, „že sme svedkami oživenia partikulárnych záujmov v rôznych oblastiach sveta. Je tiež pravdou, že existuje únik pred zodpovednosťou, ktorá by mala byť zdieľaná. Okrem toho nebola ešte naplnená túžba mnohých, aby boli zbúrané múry, ktoré rozdeľujú, a stanovené komplexné dohody, vrátane právnych predpisov a správnych postupov, ktoré podporujú integráciu, vzájomnú výmenu a vzájomné obohacovanie.“ Podľa slov Svätého Otca vyhlídky na mierové spolužitie môžu byť ponúkané prostredníctvom rokovaní a rozumných usmernení pre integráciu. Prostredníctvom opatrení, ktoré budú umožňovať legálny vstup, budú podporovať právo na zlúčenie rodiny, azyl a útočisko, reštriktívne opatrenia v nutnej miere, ako aj opatrenia pre boj proti opovrhnutiahodnému obchodovaniu s ľuďmi. Práve tu môžu medzinárodné organizácie, vo vzájomnej spolupráci a v spolupráci so štátmi, prispieť rôznymi spôsobmi, pri uznaní osobných práv a princípov štátnej suverenity, s osobitným odkazom na potreby bezpečnosti, verejného poriadku a ochrany hraníc:

„Základné ľudské práva môžu byť ústredným bodom úsilia o posilnenie spoločnej zodpovednosti národných a medzinárodných inštitúcií. To je potom úzko zviazané s «otvorenosťou k životu, ktorý je v centre skutočného rozvoja», ako som zdôraznil v encyklike *Caritas in veritate* (porov. č. 28), kde som tiež apeloval na štáty, aby podporovali politiku v prospech ústredného postavenia a celistvosti rodiny (porov. tamže, 44).“

V závere príhovoru pápež Benedikt XVI. poďakoval prítomným za ich službu Cirkvi a spoločnosti. Spomenul svätého Jána Scalabriniho, ktorého Ján Pavol II. nazval „otcom prísťahovalcov“ a ktorého 105. výročie narodenia si Cirkev pripomenie 1. júna. Príhovor ukončil uistením o modlitbe a požehnaním.

-jak-

Príhovor Benedikta XVI. účastníkom púte k 400-ročnici Mattea Ricciho

Vatikán (29. mája, RV) - Pápež Benedikt XVI. prijal dnes napoludnie na audiencii v Aule Pavla VI. účastníkov púte konanej pri príležitosti 400-ročnici p. Mattea Ricciho. Tento jezuitský misionár v Číne pochádzal z talianskej diecézy Macerata. Až sedemtisíc pútnikov z diecézy Macerata-Tolentino-Recanati-Cingoli-Treia a diecéz oblasti Marche prišlo s biskupom Maceraty, Mons. Claudiom Giuliodorim dnes do Ríma. Svätý Otec v úvode svojho príhovoru oslovil osobitne všetky zastúpené zložky tejto početnej púte a všetkých Číňanov pozdravil v čínskom jazyku.

Ďalej Svätý Otec pokračoval:

„11. mája 1610 v Pekingu sa skončil pozemský život tohto skvelého misionára, protagonistu ohlasovania evanjelia v Číne v modernej dobe. Bol obklopený takou úctou v hlavnom meste Číny a rovnako cisárskym dvorom, že mu bolo udelené výnimočné privilégium, nemysliteľné pre cudzincov, aby bol pochovaný v čínskej zemi. Aj dnes je možné uctiť si jeho hrob v Pekingu, pravidelne udržiavaný miestnymi orgánmi. Rad iniciatív v Európe a Číne na počesť p. Ricciho, poukazuje na živý záujem a na to, že jeho dielo aj naďalej pokračuje v Cirkvi a v rôznych kultúrnych oblastiach.“

Ako ďalej pápež v príhovore pútnikom zdôraznil, p. Ricci je mimoriadnym prípadom úspešnej syntézy ohlasovania evanjelia a dialógu s kultúrou, je príkladom obozretnej rovnováhy medzi pastoráciou a jasnou doktrínou. Nielen dôsledné osvojenie si jazyka, ale aj prijatie životného štýlu a zvykov čínskych vzdelanostných tried, ovocie štúdia, ako aj trpezlivosť a predvídavosť spôsobili, že p. Ricci bol prijatý čínskym dvorom s rešpektom a úctou, nie ako cudzinec, ale ako „veľký učiteľ Západu.“ V Múzeum tisícročia v Pekingu sú len dvaja cudzinci uvedení medzi veľkými postavami dejín Číny - Marco Polo a p. Matteo Ricci. Ďalej pápež vyzdvihol úsilie p. Ricciho pri budovaní vzťahov a priateľstiev, zvlášť štyroch slávnych konvertitov, „pilieri rodiacej sa čínskej cirkvi“. Prvým a najznámejším z nich bol Xu Guangqi, rodák zo Šanghaja, spisovateľ a vedec, matematik, astronóm, odborník na poľnohospodárstvo, ktorý dosiahol najvyššiu hodnosť cisárskej byrokracie, bezúhonný človek, veľkej viery a kresťanského života, venovaného službe jeho krajiny.

„Drahí bratia a sestry, spomienka na týchto Božích mužov oddaných evanjeliu a Cirkvi, ich príklad vernosti Kristovi, hlboká láska k čínskemu ľudu, úsilie inteligencie a učenia, ich cnostný život, sú príležitosťou k modlitbe za Cirkev v Číne a ce-

lý čínsky ľud, ako sa to deje každý rok 24. mája, keď sa obracia k Márii, uctievanej v slávnej svätyni v Šanghaji, a tiež motiváciou a povzbudením žiť intenzívne kresťanskú vieru v dialógu s rôznymi kultúrami, ale v istote, že v Kristovi sa realizuje pravý humanizmus, otvorený voči Bohu, bohatý na morálne a duchovné hodnoty a schopný reagovať na najhlbšie túžby ľudskej duše. Rovnako ako otec Matteo Ricci, dnes vyjadrujem svoju hlbokú úctu ušľachtilému čínskemu ľudu a jeho antickej kultúre, v presvedčení, že ich obnovené stretnutie s kresťanstvom prinesie hojné plody, a že tak, ako v tých časoch, aj dnes podporí pokojné spolunažívanie medzi národmi.“

-jak-

Svätá stolica zverejnila zoznam blahorečení a svätorečení do konca roku 2010

Vatikán (1. júna, RV) – Svätá stolica zverejnila zoznam blahorečení a svätorečení, ktoré sú naplánované do konca roku 2010. Ide o deväť prípadov blahorečenia a šesť prípadov svätorečenia. Spomedzi budúcich blahoslavených spomeňme známu osobnosť – poľského diecézneho kňaza Popieluszka, ktorý zomrel v roku 1984. Obrad blahorečenia známeho kaplána organizácie „Solidárnosť“ sa bude konať vo Varšave 6. júna. Traja ďalší budúci blahoslavení pochádzajú zo Španielska, jedna z Brazílie, jeden z Libanonu, jeden z Anglicka a dve Božie služobnice z Talianska. Spomedzi nich spomeňme Chiaru Badanovú, ktorá zomrela v roku 1990, jej obrad sa bude konať v Ríme 25. septembra.

V prípade kanonizácie ide o šesť blahoslavených, ktorí budú svätorečení 17. októbra v Ríme. Spomeňme tu austrálsku sestru Mary MacKillopovú, ktorá bude prvou austrálskou svätou. Na jej kanonizáciu sa do Ríma chystajú skupiny austrálskych pôvodných obyvateľov a niekoľkí z nich sú pozvaní aktívne sa zúčastniť na slávnostnom obrade svätorečenia. Liturgiu svätej omše pripravujú „Sestry sv. Jozefa“, rádu, ktorý založila blahoslavená Mary MacKillopová. Elsie Heissovú, ako zakladateľku „Catholic Aboriginal Ministry“, organizácie pre pastoračnú starostlivosť o pôvodné obyvateľstvo, požiadala Kongregácia sestier sv. Jozefa, aby prispela k obradu priblížením tradície a hlbokkej spirituality austrálskej domorodej komunity.

Medzi budúcimi svätými je aj poľský kňaz Stanisław Sołtyś (Kazimierczyk), známy ako človek praktický a zodpovedný. Keď sa stal novicmajstrom a neskôr majstrom mladých rehoľníkov, ukázala sa jeho jedinečnosť – a to veľké majstrovstvo ducha. Zomrel ako 56-ročný a v deň jeho pohrebu sa udialo množstvo zázrakov. -sg-

Zakončenie mariánskeho mesiaca mája vo Vatikánskych záhradách

Vatikán (31. mája, RV) – Mariánsky mesiac máj býva už tradične ukončený vo Vatikánskych záhradách večernou mariánskou pobožnosťou za účasti Svätého Otca. Benedikt XVI. sa na záver slávnosti pri Lurdskej jaskyni prihovril veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry,

na záver tohto tradičného modlitbového stretnutia, ktorým sa vo Vatikáne končí mesiac máj, sa k vám s veľkou radosťou pripájam. V súvislosti s dnešnou liturgiou chceme adorovať Najsvätejšiu Pannu Máriu v tajomstve jej Navštívenia. V Panne Márii, ktorá ide navštíviť svoju príbuznú Alžbetu, spoznávame najziarivejší príklad a najopravdivejší význam nášho putovania viery i cesty samotnej Cirkvi. Cirkev je svojou povahou misionárska a je povolaná predovšetkým a vždy hlásať evanjelium a odovzdávať vieru každému mužovi i každej žene v každej kultúre. „V tých dňoch – píše evanjelista svätý Lukáš – sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judského mesta v hornatom kraji.“ (Lk 1, 39).

Máriina cesta je autentická misijná cesta. Je to cesta, ktorá vedie ďaleko od domova, mieri do sveta, do miest, ktoré sú cudzie jej denným zvyklostiam a prívádza ju v istom zmysle až na hranice dosiahnuteľného. Práve v tom spočíva pre ňu a rovnako i pre nás tajomstvo nášho ľudského i kresťanského života. Náš život ako jednotlivcov i ako Cirkvi ide mimo nás. Rovnako ako Abrahám, aj my sme žiadani vyjsť zo seba, z miest našich istôt a vykročiť v ústrety druhým do rôznych miest a prostredí.

Pán to do nás žiada: „Ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami ... až po samý kraj zeme“ (Sk 1, 8). A je to opäť Pán, ktorý nám k tomuto putovaniu dáva Máriu, aby nás sprevádzala ako starostlivá matka. Ona nám dodáva istotu, pretože nám pripomína, že s nami je vždy jej Syn Ježiš, ako prisľúbil: „ja som s vami po všetky dni až do konca sveta“ (Mt 28, 20).

Evanjelista poznamenáva, že „Maria zostala u Alžbety asi tri mesiace“ (porov. Lk 1,56). Tieto jednoduché slova vyjadrujú bezprostredný cieľ Marinej cesty. Od Anjela vedela, že Alžbeta čaká dieťa, a že už je v šiestom mesiaci (porov. Lk 1, 36). Alžbeta však už bola v pokročilom veku a blízkosť omnoho mladšej Márii jej mohla byť užitočná. Preto k nej Maria prichádza a zostáva s ňou asi tri mesiace, aby jej ponúkla citlivú blízkosť, konkrétnu pomoc a každú službu, ktorú v priebehu dňa mohla potrebovať. Alžbeta sa tak stáva symbolom mnohých starších a chorých osôb, ba všetkých ľudí, ktorí potrebujú pomoc a lásku. A je ich mnoho i dnes v našich rodinách, v našich spoločenstvách a v našich mestách! A Mária – ktorá seba samu označila za „služobnicu Pána“ (Lk 1,38) – sa stáva služobnicou ľudí. Presnejšie, slúži Pánovi, ktorého stretáva v bratoch.

Máriina čínorodá láska sa však nezastavuje pri konkrétnej pomoci, ale dosahuje svoj vrchol, keď daruje samotného Ježiša tým, že umožňuje stretnúť sa s ním. Zdôrazňuje to opäť svätý Lukáš: „Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo“ (Lk 1,41). Sme takto v srdci a na vrchole evanjelizačného poslania. Stojíme pred najpravdivším zmyslom a najčistejším cieľom každej misijnej cesty: darovať ľuďom živé a osobné evanjelium, ktorým je samotný Pán Ježiš. A Ježišovo zdieľanie a darovanie – ako dosvedčuje Alžbeta – naplnia srdce radosťou: „Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone“ (Lk 1,44). Ježiš je pravý a jediný poklad, ktorý máme ľuďstvu dať. Po ňom v hĺbke túžia muži a ženy našich čias, i keď sa zdá, že ho ignorujú alebo odmietajú. Potrebujú ho veľmi spoločnosti, v ktorých žijeme, Európa i celý svet.

Nám je zverená táto mimoriadna zodpovednosť. Žíme ju s radosťou a s nasadením, aby v našej civilizácii skutočne vládla pravda, spravodlivosť, sloboda a láska, základné a nenahraditeľné stĺpy pravého, správneho a pokojného spoluzitia. Žíme túto zodpovednosť a usilovne zotrvávajme v načúvaní Božieho Slova, v bratskej jednote, v lámaní chleba a v modlitbách (porov. Sk 2,42). O túto milosť prosíme spoločne tento večer Najsvätejšiu Pannu. Všetkých vás požehnávam.

-pd-

Prvý medzinárodný festival duchovnej piesne v Ríme

Taliansko (3. júna, RV) - Vyzdvihnúť hodnotu dedičstva duchovnej vokálnej hudby od gregoriánskeho chorálu až po súčasnosť - to je myšlienka prvého Medzinárodného festivalu duchovnej piesne, ktorý začal dnes v Ríme a potrvá do soboty 6.júna. Ako informuje agentúra Zenit, organizátormi podujatia sú: Františkánske kultúrne centrum v Ríme, hudobná asociácia Vocalia Consort a mesto Rím. Voľba miesta tohto podujatia nie je náhodná, ale sleduje charakter historický, tradičný a duchovný: v sakrálnom priestore Baziliky Santa Maria in Aracoeli zaznejú skladby v podaní hosťujúcich hudobných telies ako sú Consortium Vocale z Osla, Vokalna Akademija z Ljubljany a ďalších. V podaní dvoch mužských zborov odznie hudba gregoriánskeho chorálu, moderné skladby, ako i súčasná meditatívna hudba. Festival sa ukončí koncertom Vocalia Consort – hudobným testamentom majstra Tita Molisaniho, ktorý zomrel 4. júna 2009. Cieľom podujatia je svedčiť o bohatstve a univerzálnosti hudby vo vzťahu k posvätnu - hudby, ktorá nie je len súčasťou liturgie, ale zasahuje i oblasť náboženstva, spirituality a meditácie.

-pd-

Výchova je pastoračnou prioritou Konferencie biskupov Talianska

Vatikán (27. mája, RV) - Pápež Benedikt XVI. prijal vo štvrtok na audiencii účastníkov zasadania Konferencie biskupov Talianska. Úlohou 61. generálneho zasadania biskupov bolo stanoviť pastoračnú prioritu na nasledujúcich desať rokov. V príhovore pápež zdôraznil niekoľko dôležitých skutočností, ktoré by mali sprevádzať ich pastoračné úsilie:

„Ctihodní a drahí bratia, v evanjeliu minulej nedele, slávnosti Turíc sme čítali, že Ježiš nám prisľúbil: «Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal» (Gv 14, 26). Duch Svätý riadi Cirkev vo svete i v dejinách. Vďaka tomuto daru, Vzkriesený Pán je prítomný v toku udalostí; v Duchu Svätom môžeme v Kristovi spoznať zmysel ľudských udalostí. Duch Svätý tvorí Cirkev, spoločenstvá a komunity neprestajne volá, obnovuje a privádza smerom k budovaniu Kráľovstva“.

Pápež ďalej poukázal na cestu, ktorú naznačil II. vatikánsky koncil a do ktorej zapadá pastoračné úsilie biskupov na nasledujúce desaťročie, ktorým je výchova. Poukázal tiež na dôležitosť a veľký rozsah tejto oblasti. Je potrebné venovať sa novej generácii tak, že sa im umožní zažiť skúsenosť jednoty, pravdy, dobra a krásy kresťanského spoločenstva. Poukázal tiež na ťažkosti, ktoré sú spojené s výchovou dnes a pokračoval.

„Poznajúc ťažkosti, ktoré sú spojené s výchovou, nemôžeme podľahnúť nedôvere a rezignácii. Výchova nikdy nebola ľahká, ale nesmieme sa vzdáť: spreneverili by sme sa poslaniu, ktoré nám zveril sám Pán, volajúc nás, aby sme s láskou pásli jeho stádo. Prebúdajme v našich komunitách výchovný zápal, ktorý sa neobmedzuje len na didaktiku, ani nie len na súbor techník a odovzdávanie suchých princípov. Vychovávať znamená formovať nové generácie, aby vedeli vstúpiť do vzťahov s okolitým svetom“. Povedal tiež, že iba vybavení vnútorným dedičstvom skutočnej múdrosti, ktorá vníma transcendentálny rozmer života, budú schopní usmerňovať svoje myšlienky, pocity a úsudky.

Pápež poukázal aj na smäd, ktorý nosia mladí ľudia vo svojom srdci, ktorý má charakter otázky o zmysle autentických ľudských vzťahov, ktoré napomáhajú, aby sa necítili osamotení pred výzvami života. Našou úlohou je ohlasovať Krista, ktorý je priateľom človeka, ktorý sa v Ježišovi stal blížnym každému. Odovzdávanie viery je neodmysliteľnou súčasťou integrálnej formácie osoby. Ako učí II. vatikánsky koncil, „Kto nasleduje Ježiša, dokonalého človeka, i on sa stáva viac človekom“ (Gaudium et spes, 41).

-pd-

Zavraždili predsedu Konferencie biskupov Turecka

Apoštolský vikár Anatólie, predseda Konferencie biskupov Turecka Mons. Luigi Padovese, bol dnes do bodaný vo svojom obydli v tureckom Iskenderune. Podľa prvej rekonštrukcie mal talianskeho preláta zavraždiť jeho šofér. V roku 2006 bol v Trabzone zabitý katolícky kňaz don Andrea Santoro. Vražda Mons. Padoveseho sa udiala dva dni pred plánovaným príchodom pápeža Benedikta XVI. na Cyprus.

-dj-

Hovorca Svätej stolice k usmrteniu Mons. Padoveseho

Vatikán (3. júna, RV) – „Hrozný a neuveriteľný čin, sme zarmútení“ – taká bola reakcia hovorca Svätej stolice pátra Federica Lombardiho SJ po tom, čo prijal správu o usmrtení predsedu Konferencie biskupov Turecka, talianskeho biskupa Mons. Luigiho Padoveseho. Zatiaľ nie sú známe presné okolnosti prípadu, okrem toho, že ho zrejme dobodal nožom jeho šofér.

„To, čo sa stalo“ – pokračoval páter Lombardi – „je hrozné, keď máme na mysli aj ďalšie krvavé prípady v Turecku, ako zabitie dona Santora, spred niekoľkých rokov“. Ďalej vyzval k modlitbám, aby ho pán odmenil za jeho veľkú službu pre Cirkev, a aby kresťania nestrácali odvahu a pri nasledovaní jeho svedectva pokračovali vo vyznávaní svojej viery v tejto oblasti.

Mons. Padovese sa narodil v talianskom Miláne 31. marca 1947. V roku 1965 skladá prvé sľuby u bratov kapucínov a presne o tri roky neskôr slávnostné sľuby. V roku 1973 bol vysvätený za kňaza. Bol profesorom patristiky na Pápežskej univerzite Antonianum. Až po jeho vymenovaní za biskupa bol 16 rokov vizitátorom Orientálneho kolégia v Ríme, pôsobil v rámci Kongregácie pre východné cirkvi a bol tiež poradcom Kongregácie pre kauzy svätých. 11. októbra 2004 bol vymenovaný za apoštolského vikára Anatólie. Za biskupa bol vysvätený v Iskenderune 7. novembra v tom istom roku.

-sg-

Vyhlasenie hovorca Svätej stolice k útoku pri pobreží Gazy

Vatikán (31. mája, RV) – V súvislosti s udalosťami, ktoré sa odohrali uplynulú noc pri pobreží Gazy, keď bola Izraelčanmi napadnutá loď s humanitárnou pomocou, odpovedal na otázky novinárov hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ:

„Je to veľmi bolestivé, najmä pre zbytočné straty na ľudských životoch. Situácia je sledovaná Vatikánom s veľkou pozornosťou a znepokojením. Ako je známe, Svätá stolica je vždy proti použitiu násilia - z akejkoľvek strany prichádza, pretože komplikuje hľadanie mierových riešení, ktoré jedine vedú ďalej. Návšteva pápeža, ktorý bude cestovať o niekoľko dní práve do oblasti Blízkeho východu, bude opätovným ponúknutím posolstva pokoja.“ -pd-

Arcibiskup Eterovic o „Instrumentum laboris“ synody pre Blízky východ

Vatikán (3. júna, RV) - Štyridsať strán rozdelených do troch kapitol a štrnástich podkapitol, ktoré sledujú bod po bode schému smerníc, tzv. Lineamenta. Doplnené sú o odpovede a navrhované požiadavky od 200 zástupcov cirkevných spoločností Blízkeho východu, ktorým boli zaslané. Toto je pracovný text, tzv. „Instrumentum laboris“ pre blížiacu sa októbrovú Synodu biskupov pre Blízky východ. Pápež Benedikt XVI. ho osobne odovzdá siedmim patriarchom, dvom predsedom Konferencií katolíckych biskupov Iraku a Turecka a okrem toho kardinálom Kasperovi, Sandrimu a Tauranovi. Tento akt sa bude konať budúcu nedeľu 6. júna, v posledný deň apoštolskej návštevy na Cypre v závere svätej omše v Nicosii.

Na otázku významu tohto gesta – slávnostného odovzdania „Instrumentum laboris“ osobne Svätým Otcem – generálny sekretár biskupskej synody povedal:

„Je to jasný prejav pozornosti, ktorú Svätý Otec venuje kolegialite biskupov. Pápež však odovzdaním Instrumentum laboris z času na čas vo vybraných krajinách chce demonštrovať svoju úctu voči biskupom na celom svete. Je to tiež akési ocenenie pozitívneho prínosu biskupov k vypracovaniu pracovného dokumentu Instrumentum laboris.“

Podľa údajov zozbieraných v Instrumentum laboris najväčším problémom Blízkeho východu je emigrácia kresťanov. Je síce problémom dlhodobým, ale v poslednom čase ho možno nazvať dramatickým. S týmto javom súvisí tiež citlivá otázka vzťahov s inými náboženstvami, islamom a judaizmom. Mnohokrát kresťania podliehajú skutočnej diskriminácii. Niektorí biskupi

vypovedali o tlaku proti kresťanom pri hľadaní zamestnania, ktoré dostanú len vtedy, ak zmenia náboženstvo. Ide o závažnú formu prozelytizmu. Komunity, ktoré sú v menšine, takto zápasia o prežitie - povedal okrem iného arcibiskup Nikola Eterović. -jak-

Týždeň modlitieb za mier vo Svätej zemi

Svätá zem (1. júna, RV) - Týždeň modlitieb za mier medzi Izraelčanmi a Palestínčanmi. Toto je iniciatíva, ktorou sa Ekumenická rada cirkví obrátila na všetky jej členské cirkvi. Týždeň sa začal 29. mája a potrvá do 4. júna. Všetci účastníci sú pozvaní, aby uskutočňovali svoje aktivity podľa presne stanovených pokynov: modliť sa s cirkvami, ktoré žijú v prostredí sociálneho napätia s osobitnou modlitbou za Jeruzalem, rozvíjať tie aktivity, ktoré podporujú mier, organizovať petície adresované politickým predstaviteľom s ohľadom na ekumenické kritériá, ktoré podporujú mier, spravodlivosť a úctu k druhým.

V nadchádzajúcich dňoch Ekumenická rada cirkví plánuje zorganizovať rad formačných podujatí. Vo všetkých jej členských cirkvách na svete bude prednesená modlitba, v ktorej budú veriaci prosiť Boha o dar „politických vodcov pripravených venovať svoj život k obnoveniu spravodlivého mieru medzi ich národmi“. Svetový týždeň modlitieb za mier sa teda dovoľáva „rovnakých práv pre oba národy, koniec diskriminácii a obmedzovaniu pohybu“. Úsilie o mier medzi Izraelčanmi a Palestínčanmi je jedným zo záväzkov Svetovej rady cirkví od roku 1948. -pd-

40 hodinová eucharistická adorácia v Indii

India (1. júna, RV) - Učenícky Božského Majstra, ženský rehoľný inštitút, ktorého náplňou je kontemplatívna modlitba, zorganizoval v Indii štyridsaťhodinovú eucharistickú adoráciu. Modlitby za kňazské povolania, pomoc pre Cirkev, pápeža, biskupov a kňazov tak správajú oslavy konca Roku kňazov. V Bombaji, na západnom pobreží, sa začne adorácia 10. júna a potrvá do 12. júna, zatiaľ čo na juhu v Bangalore sa začne 11. júna a potrvá do 13. júna.

„Charizma Učenic sa začína modlitbou za povolania a končí pomocou starým či chorým kňazom. Náš zakladateľ, otec Alberione, nám zvláštnym spôsobom vstúpil túžbu starať sa o starých a chorých“ - povedala predstavená a dodala, že umožniť sláviť svätú omšu starým a chorým kňazom je súčasťou služby kongregácie. -pd-

Novým Košickým arcibiskupom sa stal Mons. Bernard Bober

Svätý Otec Benedikt XVI. prijal v piatok 4. júna, zrieknutie sa úradu arcibiskupa Košickej arcidiecézy Mons. Alojza Tkáča a za nového Košického arcibiskupa-metropolitu menoval Mons. Bernarda Bobera.

Doterajší pomocný biskup Mons. Bernard Bober sa narodil 3. novembra 1950 v Zbudskom Dlhom v okrese Humenné. Je najmladším z troch detí rodičov Štefana a Anny. Základnú školu navštevoval v Zbudskom Dlhom a v Koškovciach. Po maturite na strednej škole v Humennom bol v septembri 1969 prijatý do kňazského seminára a na teologickú fakultu v Bratislave.

Po Kňazskej vysviacke, ktorú prijal 8. júna 1974 v Bratislave, pôsobil ako kaplán vo farnostiach Humenné, Snina /1975/ a Zborov /1977/.

Od roku 1978 bol farárom vo farnosti Kecerovce a v rokoch 1990-1991 pôsobil ako farár a dekan v Humennom. V roku 1991 ho diecézny biskup Mons. Alojz Tkáč ustanovil za svojho generálneho vikára. Svätý Otec Ján Pavol II. ho menoval za titulárneho biskupa Vissalského a košického pomocného biskupa. Za biskupa ho vysvätil J.Em. Jozef kardinál Tomko dňa 30. januára 1993 v katedrále sv. Alžbety v Košiciach.

Biskupské heslo Mons. Bernarda Bobera znie: „S láskou, poslušnosťou a milosrdenstvom“.

Ako člen Konferencie biskupov Slovenska vykonáva funkciu predsedu Rady pre pastoraáciu Rómov a menšín a je členom Komisie pre katechizáciu a školstvo. -jf-

Mons. Rudolf Baláž sa prihovril učiteľom umeleckých škôl zo Slovenska i zahraničia

28. mája 2010 v Banskej Bystrici slávil medzinárodne zastúpené spoločenstvo pedagógov, detí a rodičov umeleckých škôl svätú omšu, ktorej predsedal diecéz-

ny biskup Rudolf Baláž. Eucharistická slávnosť v Katedrále sv. Františka Xaverského bola jedným z bodov programu IV. Európskeho festivalu umeleckého školstva 2010.

Mons. Baláž sa ako predseda Komisie pre katechizáciu a školstvo Konferencie biskupov Slovenska prihovril účastníkom aj v homílii. Na svätej omši boli zúčastnení okrem domácich pedagógov a detí aj ich zahraniční kolegovia z Česka, Poľska, Maďarska či Cypru. Biskup Rudolf Baláž vyučujúcich povzbudil k tomu, aby odovzdávali dedičstvo umenia ďalším generáciám a dvíhali tak ľudské duše k večnej pravde, ktorou je Boh. „Umenie, ak je správne chápané, dvíha človeka“, uviedol biskup. Vyučujúcim na umeleckých školách taktiež poprial, „aby boli nielen dobrými umelcami ale aby boli predovšetkým dobrými ľuďmi.“

Žiakom rôznych umeleckých odborov zablahoževal k snahe rozvíjať v sebe umelecké cítenie, čím si ciberia vnímavosť aj na hodnoty v živote. V závere svätej omše v mene prítomných Mons. Rudolfovi Balážovi poďakovala predsedníčka Slovenskej rady rodičovských združení (SRRZ) Ing. Júlia Lindtnerová. SRRZ totiž bola organizátorom aj tohtoročného Európskeho festivalu umeleckého školstva. Pani Lindtnerová pri poďakovaní za podporu umeleckého školstva aj na území Banskobystrickej diecézy neopomenula riaditeľku domáceho Diecézneho školského úradu Ing. Mgr. Janu Brázdilovú. Zuzana Juhaniaková

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi v Žiline

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi oslávili žilinské farnosti v nedeľu 6. júna predpoludním na Mariánskom námestí v Žiline. Pontifikálnu sv. omšu celebroidal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis a koncebrovali viacerí kňazi z dekanátu. V homílii biskup priblížil eucharistiu ako pamiatku a prítomnosť súčasne a pokračoval: „Eucharistia je školou lásky a solidarnosti. Kto sa živí Kristovým chlebom nemôže ostať ľahostajným voči tým, ktorí sú aj dnes bez každodenného chleba alebo bez strechy nad hlavou.“

Po sv. omši sa konala eucharistická procesia na Mariánskom námestí. Sprievod sa zastavil pri štyroch oltároch, kde sa čítali state z evanjelií a biskup požehnával mestu a diecéze. Slávnosť krásnou hudbou a spevmi obohatili hudobníci, sólisti a Žilinský miešaný zbor pod vedením doc. Sedlického. Stretnutie s Kristom v Eucharistii sa zakončilo slávnostným Te Deum a eucharistickým požehnaním. -ph-

Teologické dni kňazov Žilinskej diecézy

V rámci permanentnej formácie kňazov Žilinskej diecézy sa v dňoch 26. a 27. mája 2010 v Rajeckých Tepliciach konali Teologické dni. V kongresovej sále Mestského úradu si kňazi prvý deň vypočuli prednášky na témy: „Novosť a originalita Ježišovo kňazstva na pozadí starozákonného kňazstva v Liste Hebrejom“ a „Biblické východiská pre služobné kňazstvo v Novom zákone“ od ThDr. Jozefa Jančoviča, PhD., prodekana pre vzdelávaciu činnosť CMBF UK v Bratislave. V stredu popoludní sa kňazi rozdelili podľa záujmu do pracovných skupín, kde živo diskutovali:

1. Liturgia, liturgický priestor (Ján Dubina, Pavol Zvara)
2. Cirkevné právo, manželské otázky (Ján Duda, Jozef Bagin)
3. Podnety pre prácu s deťmi vo farnosti (Ivan Kňazek)
4. Rok kresťanskej kultúry a evanjelizácia (Zdenko Pupík, Jozef Šeliga)
5. Príprava na manželstvo a pastoračné ponuky pre rodiny (Vladimír Kutiš, Roman Seko)

V druhý teologický deň vyplnili prednášky interného doktoranda na Pontificio Istituto Liturgico, Univerzite sv. Anzelma v Ríme, SLLic. Jána Dubinu na tému „Riadna a mimoriadna forma slávenia katolíckej liturgie v rímskom obrade.“

Na záver všetkým poďakoval diecézny biskup Mons. Tomáš Galis a svojich kňazov povzbudil k intenzívnemu prežívaniu svojho kňazstva. Do Rajeckých Teplíc pozval kňazov Žilinskej diecézy aj na 10. júna, pri príležitosti celodiecéznej rekolekcie na ukončenie Roka kňazov. **Peter Holbička**

Záver Roka Žofie Bosniakovej

V utorok večer 1. júna sa Farský kostol sv. Martina v Tepličke nad Váhom opäť zaplnil pútnikmi najmä z dekanátu Martin, aby sa zúčastnili púte a ukončenia Roku Žofie Bosniakovej v Žilinskej diecéze. Svätú omšu za upevnenie rodín celebraval žilinský biskup Mons. Tomáš Galis a homíliu predniesol martiný dekan Róbert Krajčík. Zamerail sa na priblíženie častí modlitby Reinholda Niebuhra: „Bože, daj mi spokojnosť, aby som vedel prijať veci, ktoré nemôžem zmeniť, daj mi odvahu, aby som vedel zmeniť veci, ktoré zmeniť môžem, no daj mi múdrosť, aby som vedel odlíšiť jednu od druhých.“

Na záver sv. omše kancelár biskupskej kúrie Mons. Michal Baláž prečítal posolstvo diecézneho biskupa na zakončenie Roka Žofie Bosniakovej, v ktorom pripomenul tri dôležité aspekty:

1. vyjadriť poďakovanie za dobrá, ktoré sme v toto čase z Božej milosti dostali
2. pripomenúť si naše kresťanské povolanie, byť znamením Božej lásky a dobroty vo svete
3. prosba ku všetkým, aby sme nenechali upadnúť do zabudnutia Rok Žofie Bosniakovej

Po skončení slávnostnej sv. omše sa v spoločenskej sále Športprojektu konala premiéra dokumentárneho filmu o Žofii Bosniakovej s názvom Žije? Žije... Žije! Pre Žilinskú diecézu ho režijne pripravil Karel Ilja Dvořák. **Peter Holbička**

Mons. Róbert Bezák oslávil prvé výročie biskupskej vysviacky

V nedeľu 6. júna 2010 si trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák pripomenul prvé výročie biskupskej vysviacky. Slávnostnú svätú omšu celebraval v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Bola oslavou Slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi spojená už s tradičnou procesiou.

Pri príležitosti prvého výročia nástupu Mons. Róberta Bezáka do biskupského úradu, Trnavská arcidiecéza spúšťa novú webovú stránku. (www.abu.sk).

Nové vedenie Rehole menších bratov - Františkánov

V dňoch 24. - 28. mája 2010 sa vo františkánskom kláštore v Bratislave uskutočnila provinciálna kapitula Rehole menších bratov - Františkánov. Jej úlohou bolo zhodnotiť bratský život a pastoračnú a evanjelizačnú činnosť Provincie Najsvätejšieho Spasiteľa na Slovensku za uplynulé tri roky. Zároveň bratia hľadali a navrhovali podnety pre skvalitnenie vlastného života a služby pre dobro blížnych na všetkých miestach ich pôsobenia.

Uskutočnila sa tiež voľba nového vedenia Provincie: provinciálnym ministrom sa stal brat Jeremiáš Kvaka; za jeho vikára bol zvolený brat František Xaverský Olbert; nové provinciálne definitórium tvoria bratia Gracián Vančo, Juraj Mihály, Šebastián Tomčík a Ladislav Baláž. **Jakub, ofm**

KBS vyhlásila zbierku na pomoc postihnutým povodňami

Predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský so súhlasom všetkých diecéznych biskupov vyhlasuje zbierku pre postihnutých povodňami na území Slovenskej republiky, predovšetkým pre tých, ktorí stratili obydlie. Zbierka sa bude konať pri všetkých svätých omšiach v nedeľu 20. júna 2010. **TK KBS**

Prvá birmovka vojakov a policajtov v Katedrále sv. Šebastiána

Vojenský ordinár Mons. František Rábek udeľoval 30. mája 2010 po prvýkrát sviatosť birmovania v Katedrále sv. Šebastiána patriacej Ordinariátu OS a OZ SR v Bratislave. Štvorica mladých birmovancov z radov príslušníkov Policajného zboru, Ozbrojených síl, Zboru väzenskej a justičnej stráže a detí z ich rodín prišla so svojimi najbližšími a otvorila tradíciu udeľovania sviatosti birmovania v novom katedrálnom chráme. Slávnostnú svätú omšu celebroval ordinár spolu so svojim policajným vikárom Mons. Dr. Františkom Bartošom a vojenským kaplánom por. Dr. Slavkom Ganajom z Malaciek aj za účasti rodičov, birmovných rodičov a príbuzných birmovancov. Birmovanci sa pripravovali na prijatie sviatosti už niekoľko mesiacov vopred pod vedením svojich kaplánov. Ordinár vo svojom príhovore priblížil prítomným a zvlášť birmovancom skutočnosť spoločenstva a živého vzťahu s Bohom. Vyzval birmovancov, aby po prijatí sviatosti nestratili záujem o aktívny život vo viere. Po slávnosti ako spomienku na prijatie sviatosti birmovania odovzdal ordinár birmovancom knižné dary s medailónmi Panny Márie. **Tibor Ujlacký**

Sestry saleziánky oslávili 70. výročie príchodu na Slovensko

Oslavy 70. výročia prítomnosti sestier saleziánok na Slovensku vyvrcholili uplynulý víkend v Trnave. „Je symbolické, že slávnosť sa koná v slovenskom malom Ríme, pretože práve sem prišli pred sedemdesiatimi rokmi naše prvé sestry,“ objasnila dôvod voľby miesta osláv provinciálna predstavená sr. Iveta Sojková.

Sviatok sa niesol v duchu myšlienky Vďačnosť otvára horizonty lásky. „Vzdávame Pánovi vďaka najmä za hrdinskú vernosť našich sestier, ktoré teraz oslavujú 60. výročie rehoľných sľubov. Počas komunistického

režimu boli deportované do sústredovacích táborov na nútené práce, kde museli znášať život v neľudských podmienkach a boli ponižované kvôli svojej viere a rehoľnému povolaniu. Prešli kalvársku cestu, na ktorej im bola veľkou silou a oporou úcta k Panne Márii,“ dodala provinciálna predstavená.

Pri tejto príležitosti Slovensko navštívila aj generálna predstavená sestier saleziánok sr. Yvonne Reungotová. Počas osláv vyzdvihla celoživotné nasadenie jubilujúcich sestier pre svoje zasvätenie.

„Tento deň vynahradil všetky moje životné útrapy,“ s dojatím sa vyjadrila sr. Mária, jedna z jubilantiek. Vyrvalosť a obety sestier priniesli ovocie v rozvoji ich rehoľnej rodiny. Kým v roku 1950 skladalo sľuby prvých osem dievčat, v roku 1989 – po skúške ohňom komunizmu – vychádza z katakomb do slobodného života 30 mladých sestier. Dnes ich je vyše 80.

Hlavný celebrant ďakovnej svätej omše trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák CSsR upriamil pozornosť sestier na nové perspektívy a zaželel im: „Priľah by som vám, aby ste stále cítili, že toto je len začiatok. Aby ste spolu s mladými ľuďmi vytvárali svet, ktorý je otvorený pre Božiu lásku.“ **Andrea Miklovičová FMA**

Dekan Vzdušných síl požehnal zrekonštruovanú dráhu letiska na Sliači

Po takmer rok trvajúcej rekonštrukcii bolo 25. mája 2010 letisko Sliač odovzdané späť do užívania Ozbrojeným silám Slovenskej republiky. Slávnostného aktu sa zúčastnil prezident SR Ivan Gašparovič, minister obrany Jaroslav Baška, náčelník generálneho štábu OS SR generál Ing. Ľubomír Bulík, CSc., predstavitelia vojenského diplomatického zboru, zástupcovia NATO, štátnej správy a regionálnej samosprávy a ďalší hostia. Slávnostným prestrihnutím pásky bola odovzdaná do užívania zrekonštruovaná vzletová a pristávacia dráha letiska, ktorú po príhovoroch hostí a po modlitbe zároveň požehnal dekan Vzdušných síl SR plk. ThLic. Marko Trochan. Vzletová a pristávacia dráha bola obojstranne predĺžená a bol vybudovaný brzdiaci a záchytný systém z dôvodu parametrovej a funkčnej kompatibility letiska s členskými krajinami NATO. Zrekonštruovaná bola aj letisková parkovacia plocha, testovacia plocha motorov, hangár pre údržbu a úpravy a bolo vybudované zariadenie na skladovanie munície. Bola vybudovaná aj nová kanalizácia a odľučovač ropných látok. Odovzdávania letiska Sliač sa zúčastnili aj dvaja velitelia Vzdušných síl. Generálmajor Ing. Juraj Baránek, ktorý z dôvodu plnenia nových povinností v prospech OS SR odovzdával svoju funkciu veliteľa Vzdušných síl do rúk generálmajorovi Ing. Martinovi Babiakovi. **Tibor Ujlacký**

Kňazský seminár v Spišskej Kapitule má novú internetovú stránku

Kňazský seminár biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule má novú internetovú stránku:

<http://ks.kapitula.sk/>

Táto stránka, ako hovorí rektor Mons. Jozef Jarab, by mala obohatiť poznanie o živote v kňazskom seminári, o ľudskej, duchovnej, intelektuálnej a pastoračnej príprave – formácii tých, ktorí počuli volanie Pána a Darcu nášho života i každého povolania, a teda i povolania k duchovnej, kňazskej službe. „Táto stránka vám umožní vytvoriť si svoj obraz o živote v kňazskom seminári a môže priviesť i k osobnej reflexii, ktorú niekedy potrebujeme, napr. nad jednoduchou otázkou: „Čím je pre mňa kňaz?“ **Marek Bartkovský**

Festival Lumen prilákal tisíce ľudí

Vypredali Sydney, Melbourne, Tokio, Kolín a včera večer naplnili trnavské Trojičné námestie. Americkí rockeri Switchfoot vystúpili na gospelovom festivale Lumen. Headliner festivalu s charizmatickým spevákom Jonom Foremanom bol poslednou kapelou v dvojdnovom programe Lumenu. Switchfoot navštívil Trnavu v rámci svojho svetového turné a zožal úspech najmä medzi mladými návštevníkmi, ktorí doslova šaleli za frontmanom kapely Foremanom. Ten dokázal roztancovať a rozospievať celé námestie aj hitmi z filmov Narnia a A Walk To Remember.

„Svojou hudbou chcem otvárať mysle ľudí. Nemám rád škatulkovanie, že sme kresťanský rock, naša hudba je pre všetkých,“ hovorí Foreman.

Okrem známeho Switchfootu na festivale vystúpili aj ďalšie zahraničné kapely: hip hopová The 29th Chapter, punk-rocková Superchick, britskí thebandwithaname a námestie roztancovali aj Maleo Reggae Rockers z Poľska.

Organizátori sú s festivalom spokojní. Počasie vyšlo a ľudí prišlo až nad očakávanie veľa – približne 10 tisíc. Lumen sa skončil polnočnou omšou v kostole sv. Jakuba v Trnave, ktorý bol tiež plný do posledného miesta. „Ešte nikdy som nevidel utekať toľko ľudí do kostola, aby si chytili dobré miesta. Niektorí sa ma pýtali, či tam rozdávať niečo zadarmo,“ žartoval počas kázne bývalý riaditeľ festivalu, saleziánsky kňaz Viliam Riško.

Festival Lumen sa v Trnave konal už po osemnásty raz, organizuje ho Združenie saleziánskej mládeže Domka a mesto Trnava. Je pre všetkých úplne zadar-

mo. „Na festivale nevyberáme vstupné najmä vďaka tomu, že ho robia dobrovoľníci, mladí ľudia bez nároku na odmenu,“ vysvetľuje súčasný riaditeľ festivalu Milan Janák.

Peter Hanák

Archieparchiálna odpustová slávnosť v Krásnom Brode

V Krásnom Brode sa cez víkend 29. a 30. mája uskutočnila archieparchiálna odpustová slávnosť k sviatku Zostúpenia Svätého Ducha. Hlavným slúžiteľom nedeľnej archijerejskej svätej liturgie bol prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ a v homílii sa zhromaždenému Božiemu ľudu prihovril emeritný pomocný pražský biskup Mons. Ján Eugen Kočiš. Hovoril o tom, že Boh nás chce naplniť svojim Svätým Duchom, k čomu je dôležitá naša otvorenosť pre tento jeho zámer. Povedal, že Boh, ktorý je Najsvätejšia Trojica, sa nám dáva poznať, aby sme mali večný život. V závere odpustu nechýbal liturgický sprievod okolo chrámu. Vladykov vítal a ďakoval im igumen krásnobrodského monastiera o. Peter Pavel Haľko OSBM.

Krásny Brod je obec pri Medzilaborciach a svojou históriou patrí medzi najstaršie odpustové miesta. Spravujú ho otcovia baziliáni. Nachádzajú sa v ňom zrúcaniny starodávneho baziliánskeho kláštora – monastiera, ktorý bol zničený počas prvej svetovej vojny. Rád baziliánov vystaval nový kláštor, ktorý bol posvätený v roku 2002 a nový chrám, ktorý bol posvätený v roku 2009. **Ľubomír Petrík**

Divadelné predstavenie o živote Jána Máriu Vianneya v Smižanoch

Kolektív ZŠ Povýšenia sv. Kríža v Smižanoch sa v rámci Roka kňazov rozhodol pripraviť netradičné divadelné predstavenie „Život Jána Máriu Vianneya“, ktorý je patrónom kňazov. Venovali ho ako dar dramaturgovi, teatrolovi, prekladateľovi a publicistovi Antonovi Kretovi, ktorý tento rok oslávil 80 rokov života a ktorého školské roky začali práve na spomenutej škole. V divadelnom predstavení, ktoré sa divákovi predviedlo od premiéry 1. mája už niekoľkokrát, hrali jej súčasní žiaci. Najbližšie vystúpia v rámci slávnostného celoslovenského vyhodnotenia aktivít, organizovaných Katolíckym pedagogickým a katechetickým centrom v Spišskej Novej Vsi. **-dj-**

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Danko JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk